

Trygderetten - TRR-2002-4459

Instans	Trygderetten - Kjennelse
Dato	2003-01-17
Publisert	TRR-2002-4459
Stikkord	Ftrl § 13-17, ftrl § 22-13
Sammendrag	Utmåling medisinsk invaliditet og virkningstidspunkt, jf. ftrl § 13-17, ftrl § 22-13. Forskrifter, menerstat § 2 nr 1, menerstat § 4 nr 2. Den ankende part, som er hjelpepleier av yrke, pådro seg en salmonellainfeksjon på sin arbeidsplass. I etterkant har hun fått problemer med synet på høyre øyet som følge av smitten. Samlet medisinsk invaliditet pga. svekket syn, irritasjon og tidvis plagsom behandling var av ankemotparten satt til 20 prosent, og menerstatning i gruppe 1 var innvilget. Retten stadfestet det påankede vedtak på dette punkt. Virkningstidspunktet for innvilget meneerstatning var satt til april 2002. Retten endret dette til august 2001. Hel omgjøring.
Saksgang	Ankenr: 02/04459.
Parter	Ankende part: AP, X. Ankemotpart: Fylkestrygdekontoret i Oslo, Oslo.
Forfatter	1. Tormod Johansen, juridisk kyndig rettsmedlem. 2. Guri Bramness, medisinsk kyndig rettsmedlem.

Saken gjelder: Anke over fylkestrygdekontorets vedtak vedrørende utmåling av medisinsk invaliditet og fastsettelse av virkningstidspunkt for utbetaling av menerstatning, jf. folketrygdloven §§ 13-17 og 22-13.

Rettenns administrator, Tormod Johansen, la frem sakens dokumenter. Etter rådslagning og stemmegivning ble det avsagt slik

Kjennelse:

AP er født i 1973. Hun har ved Rikstrygdeverkets vedtak av 3. februar 2000 fått godkjent iridosyklitt som følge av salmonellainfeksjon som yrkessykdom likestillet med yrkesskade.

Hun satte fram krav om menerstatning den 9. januar 2002.

Fylkestrygdekontoret innvilget i vedtak av 15. juli 2002 menerstatning i gruppe 1 som gjelder for invaliditetsgrader fra 15 prosent til og med 24 prosent. Virkningstidspunktet ble satt til 1. april 2002.

AP har anket fylkestrygdekontorets vedtak inn for Trygderetten for så vidt gjelder utmåling av medisinsk invaliditet og fastsettelse av virkningstidspunkt, ved ankeerklæring av 5. september 2002.

Fylkestrygdekontoret har prøvd det påankede vedtaket på nytt, og foretatt saksforberedelse i samsvar med trygderettsloven § 13. Som et ledd i denne forberedelsen har fylkestrygdekontoret utarbeidet et oversendelsesbrev til Trygderetten med en framstilling av saksforholdet og partenes anførsler. Oversendelsesbrevet er datert 14. oktober 2002.

AP har fått oversendelsesbrevet til uttalelse ved fylkestrygdekontorets brev av 15. oktober 2002, og hun er gitt anledning til å komme med ytterligere merknader direkte til Trygderetten innen tre uker fra mottakelsen av fylkestrygdekontorets brev. Trygderetten mottok ankesaken den 22. oktober 2002.

AP er hjelpepleier av yrke. Hun pådro seg i april 1999 en salmonellainfeksjon. Sannsynligvis ble hun smittet på sin arbeidsplass ved pleie av en smittet pasient. I etterkant har hun fått problemer med synet som følge av smitten.

Det foreligger en rekke medisinske opplysninger i saken, blant annet:

Sykemeldingsattest II av 15. juni 1999 fra lege L. Ørstavik.

Journalutdrag fra Sentralsjukehuset i Møre og Romsdal, øyeavdelingen.

Legeerklæring av 8. oktober 1999 fra overlege Geir Hanken, Sentralsjukehuset i Møre og Romsdal, øye pol.

Geir Hanken har også som overlege ved Helse Sunnmøre HF, Ålesund Sykehus, øyeavd., avgitt legeerklæring av 8. april 2002. Som vedlegg følger kopi av legeerklæring til forsikringsselskap av 8. november 2001. Videre har han avgitt legeerklæring av 26. april 2002.

Retten vil under avsnittet RETTENS BEMERKNINGER komme nærmere inn på de medisinske opplysningene i saken.

DEN ANKENDE PART - AP, har lagt ned påstand om at det påankede vedtaket omgjøres, slik at medisinsk invaliditet settes til om lag 30 prosent og virkningstidspunktet til et tidligere tidspunkt enn april 2002. Som begrunnelse for denne påstanden har hun anført følgende:

«Verknadstidspunktet: Dette er fastsett til april-2002. Eg er ikkje samd i det.

Eg meinar at invaliditeten var fastsett på eit tidlegare tidspunkt (øyenlegen hadde gjort seg opp ei meining om det.)

I fylgje uttale frå øyenlegen ved Ålesund sykehus, var tilstanden forverra tidleg i 2001.

Varig, medisinsk invaliditet:

Utifrå uttale frå øyenlege, også ved Ålesund sykehus, anslo legen invaliditeten til opp imot 30 %.

Eg kan ikkje hugse om det var min faste øyenlege som sa det eller om det var vikaren eg gjekk hos under dr. Hanken sin permisjon.

Etter mitt skjønn, har eg ikkje syn på det skada auge i det heile. Dessutan har eg dagleg hovedverk p.g.a. anstrengelse med å sjå.

Utifrå det eg har sagt ovanfor, krev eg saka vurdert på nytt.»

ANKEMOTPARTEN - fylkestrygdekontoret, har i oversendelsesbrevet lagt ned påstand om at det påankede vedtak stadfestes. Som begrunnelse for denne påstanden er blant annet følgende forhold anført:

«1. Ad. Fastsettelsen av den varige medisinske invaliditet

.....

Ut ifra de medisinske opplysningene i saken fremgår at den ankende part har visus på 0,1 på det høyre øyet. Det venstre øyet er normalt. Ut ifra forskriften, som også legges til grunn av spes. i øyesykdommer overlege Hanken og Fylkestrygdekontorets rådgivende spesialist, har den ankende part en varig medisinsk invaliditet på 16 % for det nedsatte synet. Hun gis et tillegg for at hun må undergå tidvis plagsom behandling, slik at totale medisinsk invaliditet er 20 %. Dette er innenfor gruppe 1 i invaliditetstabellen, dvs. mellom 15 - 24 %.

2. Ad. Fastsettelsen av virkningstidspunktet for utbetaling av mænerstatningen

I anken anføres det at virkningstidspunktet burde vært fastsatt til et tidligere tidspunkt enn april 2002.

Vilkåret for å kunne tilstå mænerstatning, er at det må foreligge en yrkessykdom og denne må gi en varig medisinsk invaliditet på minst 15 %. En slik fastsettelse må bygge på medisinsk dokumentasjon. I denne saken foreligger to erklæringer fra spes. i øyesykdommer som omhandler medisinsk invaliditet av den ankende parts yrkessykdom. Ved den første erklæringen fra 08.10.99 fremgår at det er for tidlig å fastsette en varig medisinsk invaliditet, samt at den på det tidspunktet var for lav til å kunne berettig til mænerstatning. Det var imidlertid antatt at sykdommen ville progrediere. En slik progresjon er påvist ved den siste erklæringen fra 08.04.02 og det foreligger ikke før dette tidspunktet noen dokumentasjon for en varig medisinsk invaliditet over 15 %. Virkningstidspunktet for mænerstatningen ble således fastsatt til april 2002.»

RETTENS BEMERKNINGER:

Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd § 13-17 har regler om menerstatning ved yrkesskade. Bestemmelsens første og annet ledd lyder:

«Et medlem som ved en yrkesskade blir påført varig og betydelig skadefølge av medisinsk art, har rett til en årlig menerstatning som løper så lenge vedkommende lever.

Menerstatningen beregnes på grunnlag av skadens medisinske art og størrelse etter forskrifter og graderingsnormer som fastsettes av departementet.»

Med hjemmel i bestemmelsens annet ledd har Sosial- og helsedepartementet den 21. april 1997 fastsatt forskrift om menerstatning ved yrkesskade.

Forskriftens § 1 lyder:

«Menerstatning ved yrkesskade skal gi kompensasjon for ulemper av ikke-økonomisk art som følge av yrkesskade som er godkjent etter folketrygdloven.

Menerstatningen utmåles i forhold til graden av medisinsk invaliditet (invaliditetsgraden).

Med medisinsk invaliditet forstår vi den fysiske og/eller psykiske funksjonsnedsettelsen som en bestemt skade eller sykdom erfaringsvis forårsaker. Invaliditetsgraden fastsettes på objektivt grunnlag uten hensyn til medlemmets yrke, nedsatt evne til inntektsgivende arbeid (uføregrad), fritidsinteresser o.l.»

Det fremgår av forskriften § 2 nr. 1 at varig medisinsk invaliditet for en skadefølge kan først fastsettes når medlemmet har gjennomgått hensiktsmessig medisinsk behandling og rehabilitering, og tilstanden har stabilisert seg.

Etter forskriftens § 2 nr. 2 fastsettes invaliditetsgraden på grunnlag av invaliditetstabellen i forskriften del II og III. For skadefølger som ikke er med i tabellen, fastsettes invaliditetsgraden på grunnlag av en skjønnsmessig sammenligning med skadefølgene i tabellen.

Etter forskriftens § 3 nr. 1 fastsettes invaliditeten i grupper fra 0 til 9. Lavere invaliditetsgrad enn 15 prosent hører inn under gruppe 0 og gir ingen menerstatning.

Det følger av forskriftens § 4 nr. 2 at virkningstidspunktet for utbetaling av menerstatning er skadetidspunktet, jf. folketrygdloven § 13-5. Virkningstidspunktet kan likevel ikke settes lenger tilbake enn tidspunktet som følger av folketrygdloven § 22-13 fjerde ledd.

Av folketrykkløven § 22-13 tredje ledd fremgår at en ytelse som gis pr. dag eller pr. måned, gis for opptil tre måneder før den måneden da kravet ble satt fram, dersom vilkårene var oppfylt i denne perioden. Ifølge fjerde ledd er det gjort unntak fra bestemmelsen i tredje ledd for blant annet menerstatning etter § 13-17 som kan gis opptil tre år før den måneden da kravet ble satt fram.

1. Ad. Fastsettelsen av den varige medisinske invaliditet:

I den utstrekning rettens grunngeving faller sammen med den som er gitt i utredning i henhold til trygderettsloven § 13 første ledd tredje punktum, er det tilstrekkelig å henvise til denne, jf. trygderettsloven § 21 andre ledd.

Retten er kommet til samme resultat som fylkestrygdekontoret og kan i det vesentlige slutte seg til det som fremkommer foran under fylkestrygdekontorets anførsler.

Retten vil imidlertid tilføye: Når det gjelder varig medisinsk invaliditet viser retten til erklæring fra overlege Geir Hanken av 8. april 2002 hvorav fremgår at en medisinsk invaliditet på 20 prosent er ansett å være det mest dekkende tallet. Rådgivende spesialist i øyensykdommer Hans J. Holst har i en uttalelse av 3. juli 2002 sagt seg enig i dette.

Etter invaliditetstabellen sammenholdt med synsstyrken, er den medisinske invaliditeten satt til 16 prosent, men på grunn av irritasjon og tidvis plagsom behandling er samlet medisinsk invaliditet satt til 20 prosent. Etter rettens mening er det ikke grunnlag for å øke denne invaliditetsgraden.

Anken har på dette punkt ikke ført fram, og det påankede vedtaket blir å stadfeste. Dersom det senere skulle inntre en varig forverret tilstand, kan nytt krav fremsettes.

2. Ad. Fastsettelsen av virkningstidspunktet for utbetaling av menerstatning:

Som det fremgår av forskrift om menerstatning ved yrkesskade § 2 nr. 1 kan varig medisinsk invaliditet først fastsettes når man har gjennomgått hensiktsmessig behandling og rehabilitering, og tilstanden har stabilisert seg.

Fylkestrygdekontoret har fastsatt virkningstidspunktet for menerstatning til april 2002. Retten er kommet til et annet resultat enn fylkestrygdekontoret, og vil bemerke:

Det fremgår av legeerklæring av 8. april 2002 fra overlege Geir Hanken, Ålesund sjukehus, øyeavdelingen, blant annet at AP i lengre tid har hatt dårligere syn. Som vedlegg til legeerklæringen fulgte kopi av en legeerklæring til forsikringsselskap datert 8. november 2001. Av sistnevnte erklæring fremgår at synet på høyre øye var 0,2 ved kontroll den 22. august 2001. Allerede i november 2001 mente legen at aktuell medisinsk invaliditet burde settes til 15 prosent. Når det gjelder tiden forut for august 2001 fremgår det av journalutdrag fra Sentralsjukehuset i Møre og Romsdal, øyeavdelingen, at synsstyrken ved flere undersøkelser i 1999 var varierende. I legeerklæring av 8. oktober 1999 uttaler overlege Geir Hanken at det var for tidlig å fastsette varig medisinsk invaliditet. Synsstyrken da var 0,9 på det skadede øyet.

Retten er på bakgrunn av de medisinske opplysningene kommet til at virkningstidspunktet for menerstatning blir å sette til august 2001. På dette tidspunkt hadde behandlingen pågått i lang tid og den medisinske tilstanden antas å ha stabilisert seg.

Anken har etter dette ført fram på dette punkt, og det påankede vedtak blir å omgjøre.

SLUTNING:

Fylkestrygdekontorets vedtak av 15. juli 2002 omgjøres slik at AP kjennes berettiget til menerstatning fra 1. august 2001. For øvrig stadfestes fylkestrygdekontorets vedtak.